

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1922.

Första kammaren.

Nr 19.

Fredagen den 24 mars.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.; och dess förhandlingar leddes av herr förste vice talmannen.

Justerades protokollen för den 18 och den 21 innevarande månad.

Anmälades och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 62, till Konungen angående kraftstationen vid Lilla Edet.

Föredrogs ånyo bevillningsutskottets betänkande nr 18, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående ändringar av vissa rubriker i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa.

Genom en den 21 mars 1922 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 234, hade Kungl. Maj: t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att ett flertal rubriker i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa skulle erhålla den ändrade lydelse, propositionen utvisade;

dels ock förklara, att de ändrade bestämmelserna skulle träda i kraft å dag, som av Kungl. Maj: t bestämdes.

Utskottet hade i det nu föreliggande betänkandet under åberopande av vad däri anförts hemställt, att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj: ts förevarande proposition nr 234 icke kunnat oförändrad bifallas, måtte besluta på sätt i betänkandet närmare angivits under två med A och B betecknade punkter, av vilka den förra innehöll sex olika moment.

På framställning av herr förste vice talmannen beslöts att betänkandet skulle företagas till avgörande punktvis samt punkten A momentvis.

Om sänkning
av tullen å
ostron.

Punkten A 1.

Beträffande rubriken nr 65, ostron, hade Kungl. Maj:t föreslagit, att tullsatsen, som år 1921 höjdes från 50 öre till 2 kronor för 1 kilogram, måtte sänkas till 1 krona per kilogram.

Utskottet hade i den nu föredragna punkten hemställt om avslag å vad Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om rubriken nr 65.

Herr Wigfors: Herr talman, mina herrar! Jag skall endast be att få yrka bifall i denna punkt till Kungl. Maj:ts proposition. Den innebär som bekant, att tullen å ostron skulle sänkas från två kronor till en krona för kilogram. Det har visat sig, att den höjda tullen torde ha varit för stor, och därför har det ekonomiska resultatet blivit mindre än vad som beräknats. Jag skall alltså utan att förlänga debatten endast be att få yrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

Herr Nilson, Karl August: Jag skall be att få yrka bifall till utskottets betänkande. Det är ju här fråga om en artikel, som i högsta grad kan betecknas som en lyxartikel, och den minskade import, som har förevarit, kan alldeles icke tillskrivas tullen, utan helt enkelt de dåliga tiderna, depressionen. Det finnes ingen anledning för oss att nu minska denna tull, som varit gällande under ett år och vars kraft man ännu icke hunnit pröva. Jag ber att få yrka bifall till utskottets förslag.

Herr Vennersten: Det här är ju en så ytterligt obetydlig fråga, att man tvekar att begära ordet, men den har, såsom ofta är fallet, trots sin litenhet en principiell innebörd, som jag skall be att få säga ett par ord om. Jag har icke deltagit i behandlingen av denna fråga i utskottet, men när jag såg, att utskottet tvekade att följa Kungl. Maj:t, frågade jag mig: är den motivering, som utskottet förebragt för denna sin hållning, verkligen bärande. Den föregående ärade talaren sade, att det är depressionen, som gör, att folk icke äter ostron, och då hava vi intet att göra åt saken. Låt oss bibehålla den höga tullen, ty denna vara är en utpräglad lyxartikel, en lyxartikel i allra högsta grad! — Ingen betvivlar eller bestrider detta, och om folk äter ostron eller icke, det kan vara oss skäligen likgiltigt, men när staten har funnit det lämpligt att på denna lyxartikel lägga en hög tull, en fyrdubbel tull, och man finner, att en så stor förhöjning skadar det statsfinansiella ändamålet, för vilken den har tillkommit, då säger jag: låt oss göra ett försök med att blott fördubbla tullen och se hur det verkar; det är nog, ty det förefaller mig uppenbart, att om staten höjer tullen på denna jämförelsevis beträffande bruttovikten tunga vara till det fyrdubbla, så kan konsumtionen icke tåla det ens under mycket goda tider eller åtminstone under normala tider. Därför synes det mig, att Kungl. Maj:t hade mycket goda skäl att föreslå en nedskrivning av den fyrdubbla tullen till hälften. Om man upptäcker, att man begått ett miss-

tag i ett eller annat stycke, så skall man icke tveka att rätta det så fort som möjligt. Då finner jag, att man handlar klokt, och därför tycker jag ur rent principiell synpunkt, att vi skola följa Kungl. Maj:t i detta stycke.

*Om sänkning
av tullen å
ostron.
(Forts.)*

Det är det jag önskat säga, och jag vill tillägga, att jag kanske ändå hade tvekat att yttra mig, om jag icke hade förstått, att denna fyrdubbling av tullen tagits ganska illa upp av våra vänner danskarna. Det må vara deras affär, kan man säga, men kan man rätta en åtgärd, som man från egen synpunkt kan beteckna som ett misstag, och på samma gång visa en liten vänlighet mot ett annat land i handelspolitiskt avseende, så skall man icke försumma att göra det. Det är min mening, och därför, herr talman, ber jag att få yrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

Herr Nilson, Karl August: Ja, herr talman, jag ber att få bestrida, att det var beroende på något misstag, då vi höjde denna tull. De siffror, som äro tillgängliga beträffande importen, giva alldeles ingenting sådant vid handen. Under första halvåret 1921 utgjorde tullinkomsten för ostron 34,119 kronor och under andra halvåret samma år 27,792 kronor, men dessa 27,792 kronor under andra halvåret 1921 är ungefär lika mycket, som under normala tider tullen för importen av denna vara i regel utgör för ett halvt år. Det är ungefär detsamma som under det första halvåret 1919, då det var högkonjunkturer här i landet och då tullen för denna vara inbringade 29,100 kronor. Det är alldeles oriktigt, att vi här skulle hava satt på en tull, som hindrar importen, så att det blivit ett sämre resultat, än om vi icke satt denna tull. Här är fråga om en finanstull, som skall giva något, och om vi minska tullen till hälften av den förra året påsatta finanstullen, kan det icke giva något ekonomiskt resultat.

Det skäl, som den föregående ärade talaren sist anförde, är naturligtvis det, som jag förmodar varit det mest vägande för honom i denna fråga. — Det är mycket ovanligt att se honom på den sidan, där man talar för borttagande eller minskande av tullen — och det skälet kan vara nog så vackert, men jag tror icke, att det finnes anledning i detta fall att taga allt för mycket hänsyn därtill, och jag ber att få yrka bifall till utskottets förslag.

Herr Enhörning: Den föregående talaren nämnde, att om vi reducerade tullen till hälften, skulle den icke komma att giva något särdeles, men å andra sidan vill jag anföra, att om tullen skulle bliva kvarstående enligt bevillningsutskottets förslag, kommer den helt säkert att giva ännu mindre.

Under riksdagarna frekventerar man restaurangerna oftare än eljest är tillfälle att göra, och när helst man kommer in där, animera vaktmästarne att rekvirera ostron, men det är ingen — i alla fall högst få — som vill ha dem, därför att priset är mycket för högt. Det höga priset omöjliggör alltså deras användning, och följaktligen är Kungl.

Om sänkning av tullen å ostron. (Forts.) Maj:ts förslag att sänka denna tull till en krona fullt berättigat. På grund härav, herr talman, anhåller jag att få yrka bifall till den kungl. propositionen.

Herr Nilsson, Gustaf: Jag begärde ordet för att tillkännagiva, att jag icke kan ansluta mig till den kungl. propositionen i denna fråga. Med anledning utav vad den siste talaren anförde, att det höga priset kommer att vara avgörande, så vill jag blott erinra om, att den tull av två kronor, som här gäller, betyder i pris för varje ostron cirka 20 öre, och om man sätter en tull av en krona pr kilogram, så betyder det ett förbilligande av priset med cirka 10 öre pr ostron. Under sådana förhållanden tror jag icke, att denna hans motivering kan vara bärande. Vi hava inom utskottets majoritet ansett, att något skäl att genom en lägre tullsats underlätta importen av denna vara i riket icke kan enligt vårt förmenande förefinnas. Har man nu beslutat en finanstull på ostron av två kronor pr kilogram, så kunna vi icke finna skäl föreligga med hänsyn till den depression, som alltjämt råder, att särskilt genom en lägre tullsats befrämja importen av denna vara. Jag ber att få yrka bifall till utskottets förslag.

Sedan överläggningen förklarats härmed slutad, gjorde herr förste vice talmannen enligt förekomna yrkanden propositioner, först på bifall till vad utskottet i den nu föredragna punkten hemställt samt vidare på bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning; och förklarade herr förste vice talmannen, sedan han upprepat propositionen på bifall till utskottets hemställan, sig finna denna proposition vara med övernående ja besvarad.

Votering begärdes, i anledning varav uppsattes, justerades och anslags en så lydande omröstningsproposition:

Den, som bifaller vad bevillningsutskottet hemställt i sitt betänkande nr 18 punkten A 1, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, bifalles Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning.

Vid slutet av den häröver anställda omröstningen befunnos rösterna hava utfallit sålunda:

Ja — 51;
Nej — 38.

Övriga delar av punkten A samt punkten B.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Föredrogos ånyo och företogos vart för sig punktvis till avgörande statsutskottets utlåtanden:

nr 7 A, angående regleringen för tiden 1 januari—30 juni 1923 av utgifterna under riksstatens sjunde huvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet.

Punkterna 5, 8, 10, 20, 22, 25, 40, 43 och 49.

Lades till handlingarna.

Övriga punkter.

Vad utskottet hemställt bifölls.

nr 7 B, i anledning av vissa av Kungl. Maj: t under tilläggsstatens för år 1922 sjunde huvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet, gjorda framställningar.

Punkterna 1 och 2.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 3.

Lades till handlingarna.

Föredrogos ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 18, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående användande av överskott i Djurgårdskassan till säkerställande under 1923 av Ulriksdals kungsgårds förvaltning och drift;

nr 19, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående ändrade tjänstledighetsavdrag för viss militär personal;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående efterskänkande i vissa fall av återbetalningsskyldigheten av till indelt manskap vid armén oriktigt utbetald krigstidshjälp;

nr 21, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj: t angående officerares och underofficerares med vederlikar tjänstgörings-traktamenten;

nr 22, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående bestridande av kostnader för avhjälpande av vissa stormskador inom Älvsborgs fästning och Nya varvet;

nr 23, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående ändrad disposition av medel, anvisade till förändring av undervattenssidotuberna å vissa pansarbåtar; samt

nr 24, i anledning av vissa utav Kungl. Maj: t gjorda framställningar om anvisande å 1922 års tilläggsstat under fjärde huvudtiteln av anslag till förstärkning av åtskilliga för marinen avsedda ordinarie reservanslag.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Anmäldes och godkändes bevillningsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 65, till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändringar av vissa rubriker i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa.

Föredrogs ånyo jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående disponerande av 1921 års avkastning av statens hästavelsfond;

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med vissa bestämmelser angående skogsvårdsavgifter från skyddsskogarna inom Jämtlands län;

nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 60, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar;

nr 23, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående upplåtande av kronoegendomar för utrönande av jordbrukets verkliga produktionskostnader; samt

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående understöd till delägarna i Jukkasjärvi by till täckande av vissa utgifter vid laga skifte av byn.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Om förenkling av skatteuppbördsväsendet.

Föredrogs ånyo första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 5 i anledning av väckt motion, nr 5, angående förenkling av skatteuppbördsväsendet.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion hade herr *Leander* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t taga i övervägande, huruvida en förenkling av skatteuppbördsväsendet kunde åstadkommas genom att överlåta åt samma myndigheter uppbörden av såväl krono- som kommunalskattemedlen, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill ett dylikt övervägande kunde giva anledning.

Utskottet hade i det nu föredragna utlåtandet på anförda skäl hemställt, att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Reservation hade anmälts av herr *Rooth* mot viss del av utskottets motivering.

Herr *Leander*: Herr förste vice talman, mina herrar! Det säges om de tillfälliga utskotten vid innevarande års riksdag, att det tycks vara en tyst överenskommelse dem emellan att avstyrka alla motioner, som de ha att behandla. Ja, det ser verkligen så ut. Jag får alltså trösta mig med, att jag icke är den ende motionär, som avspisas

med den gamla nötta formeln, att motionen icke måtte till någon åtgärd föranleda. För övrigt får man väl i likhet med herr Lindhagen söka trösta sig med, att motionen har framtiden för sig, och att vad man nu sår skall en gång bära frukt. Jag tror, att det är många ämnen av mindre betydelse än detta, som jag här framlagt, varom riksdagen avlätit skrivelse till Kungl. Maj:t. Nu skall jag villigt erkänna, att utskottet icke precis bara med några rader har avvisat motionen, utan utskottet har ägnat densamma en viss uppmärksamhet. Det hade dock varit önskligt, att utskottet hade gått ännu längre i sin välvilja. Emellertid synes nu utskottet hava lagt huvudvikten vid det, som jag anser vara av underordnad betydelse, och tvärtom sökt halka över, vad jag anser vara huvudsaken i mitt yrkande. Jag har nämligen i främsta rummet syftat på att avskaffa den nu rådande dualismen inom städernas uppbördsväsen. Jag har låtit landsbygden följa med, emedan jag tänkte, att denna fråga också kunde tagas under överbäggande vid en utredning rörande uppbördsväsendet i städerna, och jag tror mig veta, att en av våra landshövdingar har lämnat utskottet en promemoria just rörande uppbördsväsendet på landsbygden. Han har framhållit, att åtskilliga ändringar äro behöfliga. Oaktat jag icke sett denna promemoria, tror jag mig ändock veta, att bemälda landshövding i huvudsak anslutit sig till mina synpunkter. Jag tycker, att det hade varit en hövlighet mot denna höga ämbetsman, som är sakkunnig på området, ifall utskottet i sitt utlåtande åtminstone omnämnt denna hans promemoria.

Men som sagt har jag i främsta rummet tänkt på städerna och ansett, att ombesörjandet av kronoppbörden, som nu äger rum på magistratens ansvar, också skulle överlämnas till drätselkammarna, som förut hava uppbörden av kommunala medel sig anförtrodd. I detta fall skulle man kunna göra en sammanslagning. Det är dock märkvärdigt, att ehuru man så mycket talar om förenkling och besparing i förvaltningen, visar ändå erfarenheten, får jag säga, att om någon kommer fram med ett förslag i dylik riktning, tycker man, att det är bra, som det är. Det går lättare att under denna tid skapa nya ämbetsverk och nya tjänster, det går lättare, säger jag, än att söka få några av dem, som redan finnas, avlägsnade.

Enligt vad utskottet nu upplyst, ha Sveriges stadsdomare genom sin förenings styrelse hemställt om utredning, huruvida icke ansvaret med kronoppbörden skulle kunna avlyftas från magistraten. De vilja alltså hava en förändring eller förenkling, och på grund av denna hemställen hava statskontoret och kammarrätten givit anvisning på, att man borde införa samma ordning i städerna som på landsbygden, nämligen anlita postverket för kronoppbörden. Det är ju helt naturligt, att det ena ämbetsverket hänvisar till det andra ämbetsverket och förordar detsamma. Jag tillåter mig dock tro, att den väg, som jag anvisat, nämligen att drätselkammarna i städerna skulle få hela uppbörden om hand, är bättre än den, som ämbetsverken hava anvisat, ty de kommunala myndigheterna stå i intimare kontakt med allmänheten och äga större anpassningsförmåga än statens institutioner. Emellertid skulle

Om förenkling av skatteuppbördsväsendet.
(Forts.)

Om förenk-
ling av skat-
teuppbördsvä-
sendet.
(Forts.)

ju genom en utredning kunna utrönas vilken väg, som vore förmånligast, och därför vore en utredning så värdefull.

Nu talar ju också utskottet om de kostnader, som skulle bliva en följd av ett bifall till mitt yrkande. Jag vill bara däremot påpeka, att postverket ombesörjer icke uppbörden för ingenting, utan tvärtom upp- bär postverket rätt ansefliga summor därför.

Slutligen anser utskottet, att alldenstund utredning pågår i ämnen, som stå mitt yrkande nära, kommer detta ändå att vinna beaktande. Det är väl ändock icke så säkert. Säkrare hade varit, om utskottet nu hade föreslagit en skrivelse till Kungl. Maj:t.

Jag skall nu icke längre upptaga tiden, emedan jag finner det lön- löst, då allt under denna riksdag kan sägas gå i trötthetens tecken, men jag anser mig dock befogad att yrka bifall till min motion.

Herr Almkvist: Herr talman, mina herrar! Motionärens framställning sönderfaller i två huvuddelar. Den ena avser kronoupp- börderna i landsorten och den andra skatteuppbördsväsendet i städerna. Beträffande uppbörden av kronoskatten på landsbygden sker den sedan 1918 genom postverket. Från allmänhetens sida har detta system mot- tagits med synnerligen stor tillfredsställelse. Det har visat sig, att det är praktiskt och bekvämt, och den statistik, som finnes för den korta tid, som detta uppbördssystem varit i verksamhet, har ådagalagt, att restantierna hava minskats. Det har då synts utskottet å ena sidan, som om den erfarenhet, vilken hittills vunnits genom detta system, är gynnsam och å andra sidan, att man på grund av den korta tid, som det fungerat, icke kan bilda sig ett omdöme i den riktningen, att man nu på grund av detta skulle besluta att skriva till Kungl. Maj:t med begäran om vidtagande av förändringar.

Beträffande städerna har motionären föreslagit, att den rådande dualismen skulle upphävas därigenom, att kronouppbörden överflyttades till den myndighet som nu har att uppbära kommunalskatten. I samma riktning har också föreningen Sveriges stadsdomare uttalat sig. Med anledning av denna förenings skrivelse har också en utredning igång- satts. Såväl statskontoret som kammarrätten hava i gemensamt yttran- de över denna framställning sagt, att det tydligen kan vara på tiden, att en ändring i uppbördsreglementet vidtages därhän, att även stä- derna komma i åtnjutande av de fördelar, som medfölja postverkets medverkan vid kronouppbörden, men vilka hittills kommit endast landsbygden till del. Dessa båda ämbetsverk uttala således sin anslut- ning till förslaget om en förändring, men till en förändring i helt annan riktning än motionärens förslag. Vad därefter generalpoststyrelsen be- träffar, har den i sitt utlåtande, eller i sina utlåtanden, ty den har av- givit två yttranden i samma ämne, framhållit att det är osannolikt, att städerna skulle vinna något på en omläggning av kronouppbörden på det sättet, att kronoskatten skulle uppbäras av postverket. Emel- lertid har generalpoststyrelsen icke velat motsätta sig, att utredning sker. De har synts utskottet, att tillräcklig utredning på denna punkt

kan förebringas på grund av riksdagens i fjol beslut om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning rörande rationell skatteuppbörd. I samband med den utredning, som nu pågår, har även frågan om ett annat skatteuppbördsväsen för landsbygden kommit under debatt. Rörande denna fråga har utskottet, som herr Leander påpekade från landshövdingen i Gottlands län mottagit en avskrift av det utlåtande, som länsstyrelsen i Visby ingivit till Kungl. Maj:t i detta ärende. Det är således icke någon promemoria, som är särskilt avsedd för utskottet och därför ansåg sig utskottet icke föranlåtet att avtrycka utlåtandet. Här är alltså endast fråga om en avskrift av länsstyrelsens i Visby yttrande rörande den av riksdagen begärda utredningen om en mera rationell skatteuppbörd.

Om förenkling av skatteuppbördsväsendet.
(Forts.)

Under sådana förhållanden har utskottet, som anser, att utredningar i nuvarande tid endast böra begäras i särskilt viktiga frågor och rörande angelägenheter, beträffande vilka trängande behov av förändringar eller förbättringar föreligga, icke funnit sig böra tillstyrka bifall till motionärens förslag.

Jag ber, herr talman, att på grund av vad jag anfört få tillstyrka bifall till utskottets hemställan.

Överläggningen ansågs härmed slutad, varefter i enlighet med de yrkanden, som därunder förekommit, gjordes propositioner, först på bifall till vad utskottet i det under behandling varande utlåtandet hemställt samt vidare på bifall till den i ämnet väckta motionen; och förklarades den förra propositionen, vilken upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Föredrogs ånyo första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 6, i anledning av väckt motion, nr 101, om vidtagande av åtgärder för åstadkommande inom rikets stora städer av hygieniska bostäder för den ogifta manliga befolkningen.

Vad utskottet i detta utlåtande hemställt bifölls.

Avgåvos och hänvisades till andra särskilda utskottet följande motioner:

nr 124, av herr *Rosén*,

nr 125, av herr *Johansson, Johan Peter*, m. fl.,

nr 126, av herr *Pålsson* m. fl.,

nr 127, av herr *Bodin*,

nr 128, av herr *Nilsson, Petrus*, m. fl.; samt

nr 129, av herr *Andersson, Karl Andreas*,

alla i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om allmänna vägar på landet.

Herr *Andersson, Karl Andreas*, väckte en motion, nr 130, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition om godkännande av tullverkets utgiftsstaten för tiden 1 januari—30 juni 1923 m. m.

Denna motion hänvisades till statsutskottet.

Anmälades och bordlades

första sammansatta stats- och andra lagutskottets utlåtanden och memorial:

nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad utbildningstid för värnpliktiga av 1922 års klass m. m. jämte en i ämnet väckt motion;

nr 2, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om överföring till hären av vissa marinen tilldelade värnpliktiga av 1921 års klass; och

nr 3, med hemställan om anvisande av ersättning åt utskottets sekreterare och vaktbetjäning;

bevillningsutskottets betänkande nr 19, i anledning av väckta motioner om förhöjda tullsats för vissa animaliska jordbruksprodukter m. m.; bankoutskottets utlåtanden:

nr 11 A, angående regleringen för tiden 1 januari—30 juni 1923 av utgifterna under riksstatens elfte huvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna;

nr 11 B, angående regleringen av utgifterna under tilläggsstatens för år 1922 elfte huvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna;

nr 19, angående vissa pensioner och understöd från allmänna indragningsstaten;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till bestämmelser angående rätt till pension för viss personal vid Svartälvs järnväg;

nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld jämte i ämnet väckta motioner;

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 10 § andra stycket i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 och av § 9 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 jämte en i ämnet väckt motion; samt

nr 25, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beredande av garantifond åt ett aktiebolag, avsett att lämna stöd åt inhemska kreditanstalter;

jordbruksutskottets utlåtanden nr 25, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ett verksamt understödjande av kolonister å kronoparker; och

nr 26, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade

bestämmelser för understöd åt nötboskapspremiering och tjurföreningar; ävensom

första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 10, i anledning av väckt motion angående utredning i fråga om skyldighet för statstjänstemän att vid tjänstledighet på grund av läkarintyg avstå löneförmåner m. m.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 12,05 på dagen.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.

Tisdagen den 28 mars.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Anmälades och bordlades första lagutskottets utlåtande nr 9, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till sjömanslag m. m. dels ock i anledning därav väckta motioner.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran första sammansatta stats- och andra lagutskottets utlåtanden nr 1 och 2.

Vid föredragning av första sammansatta stats- och andra lagutskottets memorial nr 3, med hemställan om anvisande av ersättning åt utskottets sekreterare och vaktbetjäning, bifölls vad utskottet i detta memorial hemställt.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran bevillningsutskottets betänkande nr 19, bankoutskottets utlåtanden nr 11 A, 11 B, 19, 20, 23, 24 och 25, jordbruksutskottets utlåtanden nr 25 och 26 samt första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 10.

Avgåvos och hänvisades till statsutskottet nedannämnda motioner:

nr 131, av herr *Julin*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående omorganisation av postsparbanken;

nr 132, av herr *Petrén, Alfred*, m. fl., rörande ändringar i den av Kungl. Maj:t föreslagna lönestaten för läkar- och kontorspersonal vid statens hospital och asyler; samt

nr 133, av herr *Petrén, Alfred*, m. fl., rörande ändringar i den av Kungl. Maj:t föreslagna lönestaten för sjukvårds- och ekonomipersonal vid statens hospital och asyler.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 3,13 e. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.
